

prima instanță: (Judecătoria Bălți) A. Cucerescu

instanța de apel: (Curtea de Apel Bălți) I. Grosu, A. Corcenco, D. Corolevschi

Î N C H E I E R E

14 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Oboroc Vasile, Oboroc Maria și Oboroc Andrei,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Sandu Nicolae împotriva lui Oboroc Vasile, Oboroc Maria și Oboroc Andrei privind înlăturarea obstacolelor în folosirea terenului, încasarea prejudiciului material și moral și acțiunea reconvențională înaintată de Oboroc Maria, Oboroc Andrei și Oboroc Vasile împotriva lui Sandu Nicolae privind înlăturarea obstacolelor în folosirea bunului imobil,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 25 august 2016, prin care s-a respins apelul declarat de Oboroc Vasile, Oboroc Maria și Oboroc Andrei și s-a menținut hotărîrea judecătoreiei Bălți din 16 aprilie 2015,

c o n s t a t ă :

La 07 mai 2012 Sandu Nicolae s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Oboroc Vasile, Oboroc Maria și Oboroc Andrei privind înlăturarea obstacolelor în folosirea terenului și încasarea prejudiciului material și moral.

În motivarea pretențiilor a reiterat că este proprietarul construcției și terenului aferent situate în mun. Bălți, str. P. Boțu, iar Oboroc Maria, Oboroc Andrei și Oboroc Vasile locuiesc pasaj Osipenco 1 și sunt vecinii săi. Susține că ultimii samavolnic au mutat gardul, ocupând ilegal o porțiune de teren ce-i aparține cu drept de proprietate, prin deteriorarea magaziei sale.

Prin cererea suplimentară din 20 iunie 2012 Sandu Nicolae a solicitat obligarea lui Oboroc Andrei să mute gardul la locul aflării anterioare, încasarea prejudiciului material în urma deteriorării magaziei sale în mărime de 1800 lei și a prejudiciul moral în mărime de 5000 lei.

Prin hotărîrea judecătoreiei Bălți din 14 decembrie 2012 s-a admis parțial acțiunea înaintată de Sandu Nicolae.

S-a obligat Oboroc Andrei, Oboroc Maria și Oboroc Vasile de a nu crea lui Sandu Nicolae obstacolele în folosirea terenului situat pe str. P. Boțu mun. Bălți, cu

obligarea de a muta gradul conform planului din constatarea specialistului. S-a încasat de la Oboroc Andrei, Oboroc Maria și Oboroc Vasile în beneficiul lui Sandu Nicolae prejudiciu moral în sumă de 2500 lei. În rest pretențiile s-au respins.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 23 aprilie 2013 s-a admis apelul declarat de Oboroc Andrei, Oboroc Maria și Oboroc Vasile.

S-a casat hotărîrea judecătorei Bălți din 14 decembrie 2012 și s-a restituit pricina spre rejudecare în primă instanță în alt complet de judecată.

În cadrul rejudecării cauzei Oboroc Maria, Oboroc Andrei și Oboroc Vasile au înaintat acțiune reconvențională împotriva lui Sandu Nicolae privind înlăturarea obstacolelor în folosirea bunului imobil.

În motivare acțiunii au invocat că sunt în relații de vecinătate cu Sandu Nicolai, însă între ei apar mereu certuri referitor la modul de folosire a lotului de teren. Susțin reclamanții că nu au cauzat careva obstacole ce țin de folosirea terenului, nu au mutat și nu a stricat gardul. Au indicat că în legătura cu risipirea unor construcții vechi care aparțin lui Sandu Nicolai și sunt situate pe un hotar cu ei, i-a fost îngădită trecerea în urma casei sale de locuit.

Solicită Oboroc Maria, Oboroc Andrei, Oboroc Vasile înlăturarea obstacolelor în folosirea bunului imobil din adresa mun. Bălți, pasaj Osipenco 1.

Ulterior, la 22 decembrie 2014, Oboroc Maria, Oboroc Andrei, Oboroc Vasile prin cerere suplimentară a acțiunii reconvenționale și-au completat cerințele din acțiunea reconvențională de bază, solicitînd încasarea de la Sandu Nicolae prejudiciul moral în mărime de 5000 lei și cheltuielile de judecată.

În final, reclamantul Sandu Nicolai a solicitat înlăturarea obstacolelor în folosirea terenului prin obligarea lui Oboroc Andrei să mute gardul la locul aflării anterioare, încasarea prejudiciului material în mărime de 1800 lei și a prejudiciul moral în mărime de 5000 lei.

Prin hotărîrea judecătorei Bălți din 16 aprilie 2015 cererea de chemare în judecată înaintată de către Sandu Nicolae împotriva Oboroc Maria, Oboroc Andrei, Oboroc Vasile privind înlăturarea obstacolelor în folosirea terenului, încasarea prejudiciului material și moral, s-a respins ca neîntemeiată.

Cererea reconvențională înaintată de Oboroc Maria, Oboroc Andrei, Oboroc Vasile împotriva lui Sandu Nicolae privind înlăturarea obstacolelor în folosirea bunului imobil, s-a respins ca neîntemeiată.

Nefiind deacord cu hotărîrea judecătorei Bălți din 16 aprilie 2015, Sandu Nicolae, a depus apel la 24 aprilie 2015, solicitînd admiterea apelului, casarea parțială a hotărîrii instanței de fond, în partea în care s-a respins acțiunea inițială a reclamantului și emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii inițiale.

La fel, Oboroc Maria, Oboroc Andrei și Oboroc Vasile nefiind deacord cu hotărîrea judecătorei Bălți din 15 aprilie 2015, au depus apel, la 12 mai 2015 solicitînd admiterea apelului, casarea parțială a hotărîrii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea reclamantului să fie respinsă ca neîntemeiată, iar cererea reconvențională să fie admisă.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 25 iunie 2015, a fost restituit apelul declarat de Sandu Nicolae.

Invocând ilegalitatea încheierea la 13 iulie 2015, Sandu Nicolae a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului și casarea încheierii Curții de Apel Bălți din 25 iunie 2015.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 21 octombrie 2015 s-a respins recursul declarat de Sandu Nicolae și s-a menținut încheierea Curții de Apel Bălți din 25 iunie 2015.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 25 august 2016, apelul declarat de Oboroc Maria, Oboroc Andrei și Oboroc Vasile a fost respins și s-a menținut hotărîrea judecătoreiei Bălți din 16 aprilie 2015.

La 06 octombrie 2016, Oboroc Maria, Oboroc Andrei și Oboroc Vasile au declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 25 august 2016, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie admisă acțiunea reconvențională.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, pe care le consideră ilegale și emise în rezultatul încălcării normelor de drept material.

Menționează că, hotărîrea primei instanțe relevă o insuficientă analiză a probatoriului administrat în cauză ce a condus la reținerea unei situații de fapt inexacte.

Consideră că, instanțele investite cu judecarea fondului la examinarea pricinii au apreciat arbitrar probele. La caz, instanțele investite cu judecarea fondului urmau să aplice prevederile art.377, 379, 380, 386 din Codul civil.

Recurenții și-au întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. a) și b) Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată

Referitor la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a adoptat decizia la 25 august 2016.

Prin scrisoarea din 21 septembrie 2016 a expediat copia deciziei părților din proces. Potrivit avizului de recepție anexat la materialele dosarului (f.d.46 Vol.II) se atestă că recurenții au recepționat decizia instanței de apel la 23 septembrie 2016.

Recursul a fost depus la 06 octombrie 2016, respectiv a fost depus în termenul de declarare a recursului prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele de judecată aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanțele ierarhic inferioare de judecată s-au pronunțat în modul corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurenților privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că aceste argumente al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Oboroc Maria, Oboroc Andrei și Oboroc Vasile nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Oboroc Maria, Oboroc Andrei și Oboroc Vasile se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari